Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 112 SATURDAY, JUNE 13, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 13-го ЧЕРВНЯ 1998 р. Ч. 112 РІК CV

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ ПОЧАЛА ЗРОСТАТИ

Київ. — За січень-травень цього року в економіці України вперше за останні дев'ять років спостерігається постійний економічний ріст, повідомили засоби масової інформації.

Виступаючи на пресконференції, радник Президента України Анатолій Гальчинський сказав, що за перші п'ять місяців цього року валовий національний продукт збільшився на 0.1 відс. „Я знаю, що це небагато, але я попросив Державний комітет статистики подати аналізу і вони сказали, що вперше ми маємо такий ріст від 1989 року", — зазначив А. Гальчинський.

За його словами, це дозволяє сподіватися, що за ввесь рік Україна досягне передбаченого Урядом росту 0.5 відс. „Ми глибоко віримо, що виконаємо ті макроекономічні завдання, які поставив Президент", — сказав він. Однак, застеріг він, завдання ці дуже важкі. Як відомо, минулого року економіка України впала на 3.2 відс., а рік перед тим — на 10.1 відс.

Л. Кучма наказав мобілізувати приходи до бюджету

Київ (УНІАР). — Президент України Леонід Кучма видав указ про введення в дію рішення Ради національної безпеки та оборони щодо виконання указу Президента про запровадження режиму твердого обмеження бюджетних видатків та інших державних витрат, заходи щодо забезпечення надходжень до бюджету і запобігання фінансовій кризі.

Цим документом Президент зобов'язав Кабінет Міністрів затвердити ряд заходів, спрямованих на безумовне виконання рішення Ради національної безпеки та оборони.

Зокрема, Уряд у двомісячний термін має здійснити кроки щодо поступового — протягом 3-ох років — зменшення видатків державного бюджету України з метою мобілізації додаткових надходжень для фінансування заробітків та інших соціальних видатків, опрацювати пропозиції про включення частини цільових надходжень. Уряд також має підготувати проєкти законодавчих актів, які стосуються податкової системи та проведення адміністративної реформи.

Указом Президента підтверджено рішення Ради національної безпеки та оборони щодо заборони Кабінетові Міністрів і Міністерству Фінансів України розглядати звернення міністерств, інших соціяльних і місцевих органів виконавчої влади, окремих підприємств, установ і організацій про надання додаткових податкових пільг, скасування заборгованости з податків, відкладення на пізніший час виплат до бюджету, продовження термінів повернення бюджетних позичок, виділення додаткових бюджетних асигнувань тощо. Передбачається також інші заходи щодо фінансової та бюджетової стабілізації.

Г. Удовенко зустрівся з керівниками держав

Ню Йорк. — Тут у штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй (ООН) голова Генеральної асамблеї ООН Геннадій Удовенко провів ряд зустрічей з керівниками держав і урядів, а також з міністрами закордонних справ, які прибули до Ню Йорку для участи у праці 20-ої спеціяльної сесії Генеральної асамблеї ООН, присвяченої боротьбі зі світовою проблемою наркотиків.

Г. Удовенко зустрівся з президентом З'єднаних Стейтів Америки Биллом Клінтоном, який відзначив важливість діяльности двосторонньої комісії Кучма-Гор, а також висловив побажання Урядові України прискорити процес економічних реформ.

Ця проблема була також у центрі розмови Г. Удовенка з-президентом Португалії Георге Сампайо, який підкреслив надзвичайно велике значення успішних політичних і економічних перетворень в Україні для збереження стабільности в Европі.

В Криму прийнято довгтотермінову програму енерґозбереження

Симферопіль (УНІАР-КІА). — Рада Міністрів Автономної Республіки Крим ухвалила комплексну програму енергозбереження, розраховану на період до 2010 року.

Як відомо, Кримський півострів належить до енергодефіцитних регіонів України, що задовольняють потреби за рахунок використання власних паливно-енергетичних ресурсів менш ніж на 40 відс. Тепер річна потреба Криму в природному газі становить 1.65 блн. кубометрів. При цьому власний видобуток не перевищує 650 млн. кубометрів. В той же час, ефективність використання енергоресурсів на промислових підприємствах Криму вкрай низька. Загальний спад виробництва супроводжується збільшенням енерговитрат на одиницю валового національного продукту, які в 2-3 рази перевищують рівень економічно розвинених країн Західньої Европи. За прогнозами фахівців, за умови збереження існуючих способів видобутку нафти і природного газу і споживання природних ресурсів на рівні 80-х років їх запаси на півострові можуть бути вичерпані через 40-50 років.

Основним стратегічним напрямом енергозбереження у Криму, сказано в програмі, має стати структурно-технологічна перебудова, покликана до 2000 року припинити зростання енергомісткости валового національного продукту і до 2010 року забезпечити 20-відсоткове зниження цього показника за рахунок переходу на більш ефективні технології і припинення випуску неконкурентноздатної продукції.

ШАХТАРІ ЗАКІНЧИЛИ ПІШИЙ ПОХІД

Київ. — Після двотижневого пішого походу понад 1,000 шахтарів прибули 11-го червня до столиці України домагатися своїх платень, повідомили засоби масової інформації.

Гірники з Павлограду на Дніпропетровщині, пройшовши 600 кілометрів, оточили Адміністрацію Президента і Верховну Раду. Міліція намагалася перешкодити їм, але вони не вгавали, ударяючи своїми помаранчевими шоломами об бруківку і вигукуючи: „Зарплату! Зарплату!".

„Ми, шахтарі й шахтобудівники ДГК 'Павлоградвугілля' з Дніпропетровщини, прийшли до Києва з метою добитися повної виплати чесно заробленних грошей та надання гарантій від Уряду, Президента України, дотримання норм Конституції, — сказано в зверненні страйкового комітету. — Ми звертаємося до всіх мешканців міста Києва та населення України, політичних партій, громадських організацій, трудових колективів виявити солідарність та підтримати спільними зусиллями акцію протесту, відстояти інтереси і права дискримінованих працівників найманої праці".

Однак гірники не дозволили приєднатися до своєї колони ні лівим, які вийшли їх зустрічати, ні представникам інших політичних сил. Страйковий комітет постійно наголошував, що вимоги шахтарів — суто економічні, а марш протесту — мирний.

Незалежна Профспілка Гірників України, яка організувала похід і пікети, заявила, що шахтарі перебуватимуть у Києві доти, доки Уряд не виплатить їм платні. Вуглекопи відмовилися мешкати в готелях і заявили, що ночуватимуть у наметах на Трухановому острові неподалік центру Києва.

Тим часом прем'єр Валерій Пустовойтенко ска-

(Закінчення на стор. 4)

Україна шукає доріг до ЕС

Люксембург (УНІАР). — Як уже інформовано, тут 9-го червня розпочалося перше засідання Ради з питань співробітництва України та Европейського союзу (ЕС), створеної відповідно до угоди про партнерство і співпрацю, що набрала чинности 1-го березня цього року.

Прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко у своєму виступі звернувся до Европейського союзу з проханням про надання Україні асоційованого членства у цій міжнародній організації з тим, щоб у майбутньому стати повноправним членом ЕС.

На засіданні ради планується прийняти спільну програму виконання договору про співробітництво між Україною та ЕС. Друга зустріч керівників урядів відбудеться в жовтні цього року у Відні.

Перед проведенням першого засідання ради Україна-ЕС міністер закордонних справ України Борис Тарасюк зустрівся з міністром закордонних справ Великобританії Робіном Куком. Вони обговорили стан і підсумки двосторонньої співпраці та започаткування процесу виведення українсько-британських відносин на якісно новий рівень в інтересах обох держав.

Р. Кук запросив керівника зовнішньо-політичного міністерства України взяти участь у лондонському засіданні Ради міністрів закордонних справ країн-членів "Великої сімки", проведення якого призначено на 12-го червня.

Пасажири хочуть 2 млн. дол. за скасовану подорож

Київ. — Пасажири українського круїзного теплоходу „Тарас Шевченко" вимагають біля 2 млн. дол. відшкодовання у зв'язку зі скасуванням їхньої подорожі по Середземному морю.

Понад 500 пасажирів — переважно російські і українські громадяни, — які заплатили за нездійснений рейс від 1,500-7,000 дол., збираються по прибутті до Одеси судити власника корабля — Чорноморське морське пароплавство.

Як уже інформовано, грецькі власті намагалися затримати корабель у Пірей через борги його компанії, які становлять 125 млн. дол. Після втручання української амбасади судно відпустили, але воно повернуло назад до Чорного моря.

Зрозумівши, що їм не бачити інших середземноморських портів, пасажири вчинили 7-го червня бунт. Консули України, Росії та Азербайджану, побувавши на теплоході, закликали до спокою і порадили людям звернутися до суду.

З'явилася ще не надрукована книга про В. Івасюка

Київ. — У газеті "Голос України" ч.100 з 29-го травня повідомляється про нову книгу про видатного українського композитора Володимира Івасюка.

Книги різних авторів про його життя і творчість вже виходили, але в них було багато неточностей і спотворень. Це спонукало батька композитора Михайла Івасюка взятися за перо й самому розповісти про передчасно загиблого генія.

Так народилася повість під назвою "Монолог перед обличчям сина", яка після публікації у журналі "Дзвін" стала справжнім бестселером. Згодом М. Івасюк доповнив повість і мріяв видати її окремою книгою, але за життя не встиг. Тоді колектив Меморіяльного Музею В. Івасюка в Чернівцях оголосив збір грошей для видання книги. Спонзорів не знайшлося.

Щоб книга все ж дійшла до читача, музей спільно з радіостанцією "Буковина" організував радіочитання, яке виконує актор Чернівецького Музично-Драматичного Театру Михайло Войчук. Режисер передачі Алла Зборлюкова.

НАТО відбуде військові маневри

Брюссель. — Тут у четвер, 11-го червня, міністри оборони країн-членів Північно-атлантійського оборонного союзу (НАТО) вирішили перевести майже на порозі Сербії сильні військові маневри, щоб показати югославському президентові Слободанові Мілошевічові силу, котра може бути звернена проти нього, якщо він продовжуватиме зводити порахунки в Косово коштом цивільного населення.

Показ військової сили НАТО з удаваним бомбардуванням і швидкими каральними нападами відбудеться на албанській та македонській територіях на кордоні з Косово — провінції, в котрій між 60,000 і 85,000 цивільного населення стало бездомним продовж останніх кількох тижнів через існуючу боротьбу.

На своїй зустрічі у головній квартирі НАТО міністри оборони також дали наказ військовому керівництву приготовити пляни на випадок, якщо військам НАТО прийшлося в майбутньому виконувати мироносну службу в Косово. На всі ці заходи плянування НАТО, Франція, Росія та інші країни постійно настоюють на тому, що виконання будь-якої акції в Косово мусить мати схвалення Організації Об'єднаних Націй, а для цього потрібно часу.

У Вашінґтоні секретар Державного департаменту Меделин Олбрайт сказала репортерам засобів масової інформації: „Ми не хочемо вирішувати цієї справи силою. Нашим бажанням є розв'язати це дипломатичними заходами. А зроблені військові пляни повинні бути достатнім попередженням для С. Мілошевіча, щоб його вчинки не знаходять будь-якої підтримки серед міжнародної спільноти".

Російські закордонні аґенти залишилися без платні

Москва. — Військовий суд московського гарнізону засудив до семи років позбавлення волі, з конфіскуванням всього майна, капітана Служби зовнішньої розвідки Російської Федерації Владіміра Єрохіна.

Вина цього працівника найпотаємнішого відділу російської спецслужби полягала в тому, що він, використавши фальшиві документи, викрав з каси своєї установи понад 400,000 дол. У висліді закордонні агенти Росії залишилися без платні і так званих „преміяльних".

Слідство встановило, що викрадені гроші капітан В. Єрохін витратив на купівлю розкішного мешкання, двох дорогих, німецького і американського, авт, декількох модерних комп'ютерів і діямантів для дружини.

Росіяни слухатимуть усі промови Б. Єльцина

Москва (УНІАР-ІМА-прес). — На пропозицію російського депутата Володимира Семаго, 10-го червня Державна дума Росії включила до порядку денного питання про передачу промов президента Боріса Єльцина.

Парляментарист запропонував забов'язати російську державну телерадіокомпанію передавати всі виступи голови дер-жави.

Приводом для цього стала передача 9-го червня промови Б. Єльцина в Німеччині, де слова президента постійно супроводжувалися сміхом авдиторії. В. Семаго заявив, що країна та її ке-

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

АСТРОНАВТИ ЗСА ВІДВІДАЮТЬ УКРАЇНУ

КИЇВ. — На запрошення Президента України Леоніда Кучми 15-го червня вУкраїну прибуває залога американського космічного корабля "Колюмбія", у складі якого здійснив полет перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк.

ЗВІТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ ВІДКЛАДЕНО

КИЇВ. — Верховна Рада України на пропозицію депутатів Івана Чижа від фракції "Лівийцентр", Олександра Турчинова від "Громади" і Адама Мартенюка від фракції комуністів погодилася відкласти звіт Кабінету Міністрів з 10-го червня на два тижні з тим, щоб заслухати його одночасно з інформацією Тимчасової слідчокомісії ВР з вивчення ситуації щодо виплати заборгованости населенню. За словами головуючого на сесії Олександра Мороза, прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко погодився з таким поставленням питання.

ТРИ РОКИ ЖУРНАЛУ "LOOKS INTERNATIONAL"

КИЇВ. — Журнал "Look International" 5-го червня відсвяткував своє триріччя. У культурно-мистецькому центрі "Голливуд" з цього приводу відбулася вечірка з показом моди, виступами музичних гуртів та куштуванням французського шампанського. Також розіграно нагороди: поїздка до Еспанії на дві особи та величезні флакони сучасних парфумів"Сальвадор Далі" — чоловічих і жіночих. Серед гостей журналу було чимало відомих людей, зокрема президент АО "Таврійські ігри" Микола Баграєв та тренер з художньої гімнастики Ірина Дерюгіна. На загальне переконання, "Looks International" виправдав очікування своїх прихильників — вечірка вдалася. "Хочеться вірити, що подібні вечірки будуть проводитись якомога частіше", — зазначив М. Баграєв. Такі свята необхідні людям, щоб "у нинішні скрутні часи відчути смак життя і не впасти у глибоку депресію".

Л. КАПЕЛЮШНОМУ ВИСЛОВЛЕНО НЕДОВІР'Я

ОДЕСА. — Сесія Одеської Міської Ради висловила недовір'я голові Одеської міськовиборчої комісії Леонідові Капелюшному і обрала на цей пост директораміського Центру здоров'я дітей Людмилу Будяк. Л. Капелюшного депутати Міської Ради звинуватили у причетності до порушень виборчого законодавства під час виборів народних депутатів.

УРП ГОТУЄТЬСЯ ДО ВИБОРІВ СВОГО ГОЛОВИ

КИЇВ. — Тут 10-го червня 1998 року відбулося засідання комісії з виборів голови УРП, яка офіційно проголосила про початок виборчої кампанії голови партії. Вибори голови УРП, згідно зі статутом партії, мають відбутися за чотири місяці. Кандидатом може бути член партії, партійний стаж якого на день початку кампанії становить не менше трьох років. Висунення кандидатів закінчується за три місяці до з'їзду, тобто 10-го липня. Про це повідомила пресслужба УРП.

ЗАХВОРІННЯ НА АІДС ЗРОСТАЮТЬ

ЛЬВІВ. — Головний лікар міської санітарної епідемічної станції Раїса Потоцька повідомила, що від січня до травня цього року у Львові виявлено 10 хворих на АІДС. Це значно більше ніж було у минулі роки. Наприклад, у 1997 році за аналогічний період було зареєстровано шість хворих, у 96 — 2. Більшість хворих — наркомани, переважно із року, які живуть у достатках.

НІМЕЦЬКЕ КЛАДОВИЩЕ

ЛЬВІВЩИНА. — Протягом 10 років на кладовищі у селі Потеличі Львівської области буде перепоховано останки 10,000 німецьких вояків, які загинули на території України під час Другої світової війни. У цьому селі був німецький шпиталь і там знайдено близько 400 братських могил. Вважається, що це буде найбільший німецький цвинтар в Україні.

ДЕПУТАТИ ПОРАДИЛИСЯ І РОЗІЙШЛИСЯ ДО ВІВТІРКА

КИЇВ. — Тут під головуванням депутата України від НДП Анатолія Матвієнка відбулося чергове засідання Верховної Ради. Перед його початком на узгоджувальній раді фракцій депутати намагалися досягти попереднього домовлення щодо персонального складу керівництва Верховної Ради України. Пропонувалося обрати керівником парламенту представника лівоцентристських сил, першого заступника від НРУ і заступника — від НДП. На сесії А. Матвієнко повідомив, що на узгоджувальній раді депутатських фракцій запропоновано механізм обрання голови ВР, який ще треба обговорити і остаточно погодити. Можливо, зазначив головуючий, після міжфракційних зустрічей народні депутати повернуться до ідеї пакетного голосування й тексту можливих змін до правильника ВР. Також після цього, можливо, парляментаристи обговорять питання обрання першого заступника і заступника голови ВР та обрання голів комітетів, так званий "великий пакет". Під час міжфракційних консультацій рекомендовано ще раз повернутися до розгляду питання про комітети ВР України. Депутати погодилися з пропозицією узгоджувальної ради депутатських груп і фракцій і 246 голосами включили до порядку денного питання про комітети Верховної Ради України. Після розгляду цього питання число комітетів залишилося таким самим, тобто їх буде 22. Пленарні засідання Верховної Ради припинено до 16-го червня, а в найближчі дні депутати працюватимуть у фракціях та проведуть міжфракційні консультації.

У СВІТІ

НАМАГАЮЧИСЬ ЗАОЩАДИТИ президентові Биллові Клінтонові збентеження під час його офіційних відвідин, урядові чинники Китаю дали наказ цього тижня з усіх книгарень усунути дуже популярну нову книжку в країні про скандали американського Президента, зокрема тих, котрі відносяться до його мнимих позашлюбних афер. Книжка п. з. „Клінтон: Президент сильних імпульсів" появилася в Китаю у травні з пекінського видавництва Сюеюан з надією доброго прибутку з уваги на офіційні відвідини президента Б. Клінтона, котрі мають початися 25-го червня. Книжка в основному базується на вістках американських засобів масової інформації. Перших п'ять розділів покривають його мнимі афери з Дженіффер Флаверс, Полою Джовнс-Корбін і Монікою Левінською. Останні п'ять розділів описують більш сантиментальні епізоди його життя, смерть батька перед його народженням та його стриманість щодо конфронтації з Іраком минулої зими.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 10-ГО ЧЕРВНЯ, у Вашінґтоні Алан Ґрінспен, голова Федеральної ради валютних резерв, заявив, що економічний стан країни знаходиться у надзвичайно доброму стані, тому він не передбачує будь-якої негайної потреби підвищувати лихвові відсоткові стопи. А. Ґрінспен заявив, що „теперішній економічний стан разом із сильним ростом та низькою інфляцією є таким імпозантним, як будь-який досі, що його я мав нагоду бачити впродовж моїх майже 50-річного ціленного спостереження американської економіки". У своєму двогодинному зізнанні перед Об'єднаною економічною конґресовою комісією він намагався вияснити, що сполучення низького безробіття та сильного економічного росту з часом можуть примусити центральний банк підвищити відсоткові стопи. Одначе він зазначив, що зріст цін припинився, а фінансова криза в Азії вже починає впливати на ріст американської економіки.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Українські науковці заслуговують більшого

Доктор хемічних наук Роман Веселовський із Києва давно мав би бути мільйонером. Його заслуги перед людством важко переоцінити. Сьогодні Р. Веселовський керує одним з відділів Інституту хемії високомолекулярних з'єднань НАН України. Свого часу йому вдалося зупинити підземну ріку, яка загрожувала зірвати найбільшу будову соціялізму — спорудження Байкало-амурської маґістралі (БАМ). Тоді йому зателефонував Гейдар Алієв, який саме почув на совєтській телевізії повідомлення про відкриття Веселовського. Алієв сказав, що на шляху споруджуваного Північно-Муйського тунелю виявилася підземна ріка й вода увірвалася в шахту із силою в 60 атмосфер. У звичайних кранах, як ми знаємо, тиск води становить лише п'ять атмосфер, але і таку струю зупинити дуже важко, якщо кран зірве. Отож не дивно, що величезне число помп не могло впоратися: шахту затоплювало і будівельники були цілком безсилі.

Український науковець зупинив ту підземну стихію за кілька хвилин. Він із групою науковців прибув на місце. В підземний струмінь вбризнули особливі компоненти, які з'єднуючись з водою, твердіють буквально за п'ять секунд. А вже через кілька хвилин ця тверда маса замурувала потік.

В іншому випадку, коли так само несподівано викликали д-ра Веселовського на дільницю БАМ, де виникла проблема при спорудженні Кодарського тунелю. Його прокладали у вічній мерзлоті. Стіни зі свіжого бетону ніяк не сохли, а влада вимагала здати об'єкт до чергової річниці революції. Для сушення почали запомповувати гаряче повітря. Від цього бетон почав сипатися. Керівники будівництва зрозуміли, що їм загрожує тюрма. Знайшли Р.Веселовського: "Рятуйте!". І врятував. Бетон опрацювали спеціяльною полімерною речовиною, яка зробила його надзвичайно міцним.

В інтерв'ю для київської газети "Факти" Р. Веселовський розповів як фахівці його лябораторії допомогли ремонтувати кораблі просто на воді. Корабельні надбудови досі служили зовсім недовго: під час далекого плавання вони відривалися від палуби і корабель треба було заводити в док, розмонтовувати, знімати з нього усе, що горить, а після газової чи електричної зварки ставити все назад. Це велика праця, яка забирала багато часу. Завдяки винайденому Веселовським і його колеґами клеєві ці надбудови прикріплюються так міцно, що зовсім не ламаються. Крім того, палуби та інші поверхні кораблів покривають спеціяльним клеєм та склопластиком і вони не гниють. Оскільки все це можна робити просто в морі, то в такий спосіб щадиться масу грошей.

Доводилося їм ремонтувати і під водою, коли прорвало трубопровід на Єнисеї. Фахівці обстежили місце розриву і вирішили прокладати новий, який обійшовся б у п'ять мільйонів тодішніх совєтських рублів. Група Р. Веселовського витратила на його ремонт усього 10 кілограмів свого клею. Щоправда, довелося їм стати водолазами, бо з'ясувалося, що ніхто ліпше за них ту працю не зробить. З тих пір у їхньому відділі створилася група водолазів.

Багато таких важливих робіт науковці на чолі з Р. Веселовським виконали цілком безплатно. Сьогодні ці люди опинилися без засобів для існування. Група розпалася. Найпідприємливіші з них повідкривали власні фірми та виготовляють клей. Інші виготовляють полімери, емалі тощо. Тим, хто виїхав за кордон, доводиться свої укікальні досягнення продавати за надзвичайно низьку ціну. Закордонні інвестори експлуатують українських науковців, виплачуючи їм платню звичайних лябораитів, "викачуючи з них знання і досягнення, здобуті за все життя", розповідає Веселовський. А коли все витягнуть, то самих їх просто позбуваються.

Ті, що залишилися в інституті, успішно працюють над новими винаходами і мають добрі результати, але не мають грошей для втілення своїх проєктів, які можуть принести колосальний ефект.

Сам Р. Веселовський також бував за кордоном і бачив, як ремонтують мости. Це переконало його, що на Заході не знають його технології й не вміють укріплювати бетон полімерами. Він був свідком ремонту Бруклинського мосту в Ню Йорку: робітники латали щілини епоксидною смолою. Це займає багато часу і дуже дорого коштує. А головне, згодом тріщини появляться знову. Технологія ж українських науковців вирішує такі проблеми раз і назавжди. Вони запропонували свої послуги для укріплення чорнобильського саркофагу, який обіцяють зробити надзвичайно міцним.

Проблема чише в тому, щоб ці пропозиції почули люди, у яких влада і гроші.

Уляна Дячук,
Предсідник УНС

НА ШЛЯХУ ДО ОБ'ЄДНАННЯ

Почавши від 15-го червня ц.р., відбуватиметься 24-та Конвенція Українського Братського Союзу, на якій повинно запасти рішення великого значення для членства цієї організації. На цій Конвенції делеґати рішатимуть про дальшу долю своєї організації: чи вона злучиться з Українським Народним Союзом, чи піде далі своєю дорогою і до злуки може вже ніколи не дійти.

Українська Народна Поміч відбула свою Конвенцію ще 2-го травня ц.р. у Віндзорі, Канада, на якій делеґати одноголосно рішили злучитися з Українським Народним Союзом.

Що зробив вже УНСоюз зі своєї сторони у справі злуки?

Минула 34-та Конвенція Українського Народного Союзу, яка відбулася 15-19-го травня ц.р. у Торонто, Канада, мусіла вирішити багато дуже важливих справ, однією з яких була також справа злуки з двома українськими братськими установами — Українським Братським Союзом і Українською Народною Поміччю.

Перші кроки для домовлень про злуку почалися ще кілька років тому. Про злуку з УБСоюзом йшли переговори ще у 1982 році, як також багато раніше, так що сама ідея про злуку постійно виринала майже на кожній Конвенції УНСоюзу. У системі братських забезпеченевих установ закони не дозволяють на жодний інший спосіб злиття двох організацій, як тільки на злуку. Тому УНСоюз утворив спеціяльну комісію у складі трьох членів Екзекутивного Комітету: його предсідника, секретаря та касира, як і одного почесного члена, яким надано уповноваження переводити переговори для домовлення про злуку.

На базі кількох особистих зустрічей представників УНСоюзу з представниками УБС, УНП та усталених домовлень, адвокат д-р Нестор Олесницький виготовив два осібні Домовлення про Злуку, які розглядала адвокат Української Народної Помочі, а другий був представлений Виконавчому Комітетові УБСоюзу. Ці два документи про Домовлення про Злуку були затверджені Головним Урядом УНСоюзу на річних нарадах в листопаді 1997 року, а опісля, згідно з вимогою законів як стейту Ню Джерзі, так і Пенсильванії, в яких обидві інші братські установи мають свій осідок, видруковані 60 днів перед Конвенцією УНСоюзу у пресових органах "Свободі" та "Українському Тижневику", і на них кожний член нашої установи мав 60 днів, щоб зареаґувати, тобто подати запити, вимагати вияснень. На всіх весняних окружних зборах делеґати відділів мали нагоду справу злуки передискутувати, обговорювати та займати до неї становище, щоб приготувати себе на остаточне рішення, яке мало наступити вже на 34-ій Конвенції УНС.

Злука з УБСоюзом та зміна назви

Представники УБСоюзу вимагали, щоб по злуці наших двох організацій вона називалася Український Народний Братський Союз, тобто щоб до назви Український Народний Союз додати ще Братський. Це представники УБС мотивували тим, що хоча їх організація по злуці перестане існувати, у назві нової організації залишиться хоча частина їх назви, що допоможе активові УБС дальше віддано і вірно працювати для росту у членстві організації. Справу зміни назви делеґати 34-ої Конвенції УНСоюзу розглядали, як першу у дебаті про злуку з двома братськими організаціями. Ті, що підтримували зміну назви, мали 20 хвилин, щоб подати своє арґументацію, а опісля 20 хвилин мали опоненти зміни назви. З огляду на факт, що зміна назви це є статутова зміна, вона, щоб бути правосильною, вимагала 2/3 голосів делеґатів, або 66.6 відсотка голосуючих. Таємним голосуванням при допомозі машин 137 делеґатів проголосувало за зміною назви, а інші 87 голосували проти. Запропонована зміна назви одержала схвалення 61.2 відсотка голосуючих, і тому не перейшла.

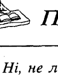
Тут треба підкреслити важний факт, що бракувало тільки 12 голосів для затвердження зміни назви. Делеґати дуже серйозно ставилися до справи зміни назви і проводили дуже переконливу та зрівноважену дебату над цією так важливою справою.

Затвердження Домовлення про Злуку

На початку дебати делеґати одержали відбитку опублікованих у пресі Домовлень про Злуку, насамперед з Українським Братським Союзом, а опісля з Українською Народною Поміччю. Адвокат Н. Олесницький вияснив, що кожну домову можна або в цілості прийняти, або в цілості відкинути, бо уповноважені до переговорів особи з двома сторонами їх устійнили та Головний Уряд УНСоюзу передебатував і затвердив. Жодні поодинокі зміни чи доповнення до Домовлень не були можливі. Опісля я представила делеґатам фінансовий стан кожної організації зосібна, порівнюючи кожний до УНСоюзу, взявши до уваги їх майно, зобов'язання резерви, стан членів, відділи та інвестиції.

По відповідях на різні запитання та після дискусії делеґати віддали свої голоси за допомогою машин. За злукою з Українським Братським Союзом віддало голос 196 делеґатів; проти злуки заявилося 22 делеґати. Коли мова про злуку з Українською Народною Поміччю, то вислід голосування був

(Закінчення на стор. 5)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Шевченка і еротику

Ні, не лякайтеся дорогі читачі таким заголовком — „О-КА" не думає входити в черевики деяких літературознавців чи дослідників творчости нашого Кобзаря. Мій заголовок зумовлений лише уживанням імени поета для назви кіна у Львові та фільмами, які там передають аж надто часто. Ось перед мною одне число „Молодої Галичини", а в ньому програми львівських кін. Між ними в кіні ім. Т. Шевченка проголошений еротичний фільм під назвою: „Під одягом — нічого", а в кіні ім. Б. Хмельницького „Тенета кохання" — еротичний фільм. І так воно іде вже від довшого часу, та нам не відомо, чи цей напрям на еротику є вислідом фінансів власників кін, чи це напрям зацікавлення теперішніх глядачів в Україні. Боюся, що тут це останнє відограє передову ролю і в тому переконанні підтвердили мене останні спостереження, які мала таки на місці, в Україні.

Широке і зовсім некорисне зацікавлення еротичними справами і взагалі сексом, що його помічається на кожному кроці — це, здається, наслідок строгих совєтських законів у відношенні до західніх впливів свободи слова і чину, який тепер процвітає у цілій ширині на кожному кроці. Ви завважуєте це не лише у доборі фільмів, що їх показують у кінотеатрах України, які однак все ще носять патріотичні назви ім. Шевченка, Хмельницького, чи Лесі Українки, але також у програмах телевізії та навіть у пресі.

Це ті найбільше наявні знаки поганих впливів Заходу, а посторонньому обсерваторові важко було впізнати ще і безпосередні прояви усіх найгірших хворіб західньої цивілізації, що тепер залляла простори, які належали до комуністичного бльоку, а сьогодні є буцімто зовсім вільні. Раптове поширення наркоманії, а з тим щораз сильніше зростання випадків АІДС, крадежі, шахрайства та убивства без великої причини — все це тепер стало частиною життя, а передусім частиною життя молоді.

Якщо вам, дорогі читачі, ця картина поганих впливів Заходу, а в першу чергу Америки, видається надто чорною, раджу посидіти у Львові біля телевізії одного дня, або взяти одну із популярних львівських газет, наприклад „Експрес". Як вам сподобається на сторінці для жінок така стаття „Нове хобі — колективний секс", або „Коли я роздягаюся, жінки сходять з розуму"?

Якось воно так завжди є, що погані впливи скорше приймаються, як гарні. Ось маємо тепер наслідки і потвердження цієї істини.

Спостерігаючи це все, насувається нам питання: чому так мусить бути і чому наші земляки, а передусім з молодшого покоління, мусять приймати стільки непотрібного і некорисного, коли із американського континенту можна дістати багато добрих навичок, навчитися багато розумного і потрібного у дальшому житті, не засмічуючи його таким моральним брудом. Прикро також почути, що всі ці погані впливи — це єдине, що можна здобути у спілкуванні із т.зв. американською субкультурою. Чи справді нашій молоді в Україні здається, що лише музикою „реп", дешевою еротикою третьорядних фільмів і наркотиками можна дорівняти молоді Заходу?

Таке незрозуміння життя на другій півкулі чи на заході Европи завважуємо навіть у колись поважному та відповідальному рішенні на подруже життя. Ось читаємо в оголошенні львівської преси таке: „Молодий чоловік укладе діловий шлюб з дівчиною, яка виграла в льотерію 'грін-карту'. Хороші умови". А молода „ще замужня" українка розповідає мені, що минулого тижня у Львові на 160 шлюбів було 159 розводів. Чи так було справді, важко мені ствердити, але її спокійні арґументи, що „так воно тепер є", були переконуючі.

І чому мусимо сприймати від чужих все, що найгірше?

О-КА

Богдан Пасічник,
Львів

Европейський Союз і Україна

Угоди про створення Европейського союзу, підписана у грудні 1991 року і відома більше як Маастріхтська, стала черговим кроком до досягнення мрії багатьох европейських політиків — створення до 2000 року нового наддержавного утворення — єдиної Европи з населенням понад 370 млн. осіб, запровадження до 1999 року єдиної валюти, евро, єдиного громадянства в країнах Евросоюзу. За словами Жака Сантара, голови найвищого виконавчого органу Евросоюзу — Европейської комісії, — через 10 років ЕС зможе охопити 25 держав, мета яких — побудова демократичного суспільства. Сьогодні ЕС — організація, що розглядається як гарант розквіту та успіху. Чим же привабливий Европейський союз?

Перша за все, належність до цього елітарного клюбу ґарантує низку переваг. Ось деякі з них:

— Спільний ринок і членство у зоні вільної торгівлі, вільне переміщення товарів, праці та капіталів, скасування митних бар'єрів, перевірок і мита і взаємний захист інвестицій;

— Шенґенська угода, перший крок до „Европи без кордонів", дає змогу безвізового проїзду по території держав-членів угоди: Німеччини, Франції, Бельгії, Люксембургу, Голляндії, Данії, Фінляндії, Швеції, Італії, Греції, Австрії, а також Норвегії та Ісляндії;

— Соціяльна хартія, або Хартія основних соціяльних прав робітників, ухвалена всіма членами ЕС, за вийнятком Великобританії, котра передбачає право всіх громадян ЕС на: а) вільне пересування в межах ЕС; б) вільне працевлаштування, право на адекватну оплату праці та гарантії соціяльного захисту; в) поліпшення умов життя і праці робітників; г) свободу зібрань і укладення колективних угод; д) статеву рівноправність; захист прав дітей, підлітків, громадян похилого віку та інвалідів; е) професійне навчання, інформацію та участь робітників у консультаціях з трудових питань; ж) охорону здоров'я і безпеку праці;

— режим найбільшого сприяння в торгівлі: сторони, що підписали угоду, зобов'язуються не встановлювати мита на експорт та імпорт вищого, ніж на товари інших країн-членів Світової організації торгівлі, не встановлювати несприятливіших платежів та складніших митних процедур;

— інтерес країн до елітарного клюбу ЕС посилюється ще й тим, що у разі їхнього вступу до Евросоюзу вони можуть розраховувати на великі інвестиції із Західньої Европи.

До речі, сама ідея ЕС переживає кризу, бо багато країн побоюються розчинитися в Союзі і втратити свої національні особливості. Французи не бажають бути подібними до німців, італійців чи еспанців, і всі разом прагнуть відрізнятися від англійців; малі країни — Бельгія, Люксембург, Нідерлянди — хочуть зберегти свої характерні особливості, і всі разом вживають заходів до захисту рідних мов. Спільна валюта викликає гострі протести у Великобританії. Якщо всі країни ЕС домовилися з 1-го січня 1999 року ввести в обіг спільну валюту — евро, то Великобританія, Данія та Швеція на це не пішли, а Греція не виконала всіх належних для цього умов.

Багато суперечок виникають з приводу ідеї переходу від ухвалення рішень консенсусом до системи голосування більшістю, що підтримується Францією, Німеччиною, Еспанією та Італією і категорично відкидається Великобританією.

Зростаюча конкуренція в межах ЕС, крім підвищення якості товарів і зниження цін, має і зворотний бік, недавно яскраво виражений бойкотом британської яловичини країнами ЕС і закликами англійців відповісти на нього відмовою від імпорту европейських товарів і навіть виходом з ЕС.

А що ж Україна? „Стратегічною метою її" назвав Президент Л. Кучма прагнення стати повноправним членом ЕС. І хоч ЕС є першим торговим партнером України на Заході і другим після Росії, структура поставок і сам стан української економіки, експортний потенціял продукції, яка виробляється, не подає великих надій на швидкий вступ у члени цього европейського клюбу.

(Закінчення на стор. 5)

Дарія Кузик

Перша ґльобальна подорож Патріярха Йосифа

Важливою подією в нашому церковному й національному житті був приїзд Патріярха Йосифа 14-го червня 1968 року до Торонто на запрошення Владики Ізидора Борецького. Внедовзі сповниться 30 років від тих радісних незабутніх днів. На летовищі очікували найдостойнішого гостя не тільки владики, священики й члени монаших згромаджень та представники різних організацій, але також тисячні маси народу, уніформованої молоді й дітей.

Цим днем Патріярх Йосиф започаткував свої ґльобальні подорожі, метою яких було піднесення церковної й національної свідомости серед наших поселенців на різних континентах і відчуття єдности з Церквою-Матір'ю в Україні.

Після відвідин наших громад в епархіях Канади, Патріярх Йосиф приїхав до Філядельфії щойно 20-го липня, після довгих зусиль мирян, які робили всі старання, щоби Митрополит Амвросій Сенишин рівнож запросив Патріярха Йосифа до своєї Архиепархії. І тут також всі горнулись до Ісповідника Віри, який страждав за вірність Христові протягом довгих 18 років.

Першу Божественну Літургію у Філядельфії відправив Патріярх Йосиф 21-го липня, у сослуженні владик і священиків, при участі многих тисяч мирян. В пошану Патріярха Йосифа відбувались концерти, бенкети та інші імпрези. Він також відвідував українські парафії та установи. І так 25-го липня Патріярх Йосиф загостив до нашої малої парафії у Трентоні, Н. Дж., та відправив торжественну Службу Божу в нашій новозбудованій церкві. З великою вдячністю згадуємо той радісний день несподіваних відвідин Ісповідника Віри.

А 26-го липня, після Архиєрейської Служби Божої в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, Патріярх Йосиф поїхав до Чикаґо, де на летовищі знов очікували його многотисячні маси вірних. Там Архиєрейська Літургія була відправлена в парку ім. Грента, з огляду на величезну кількість учасників. Під час свого перебування в Чикаґо Патріярх Йосиф заснував парафію свв. Володимира і Ольги та призначив її парохом о. Павла Джулинського.

Продовжуючи свою місійну подорож, Патріярх Йосиф рівнож відвідав табори молоді та монаші згромадження. Загостив також до Бавнд Бруку, де 6-го серпня відбулась екуменічна зустріч із Митрополитом Йоаном та майбутнім Патріярхом Мстиславом.

Після приватних зустрічей із членами дальшої родини в Нюарку, Н. Дж., та у Філядельфії, Блаженніший відвідав оселю Братського Союзу „Верховину", осередок із церквою в гуцульському стилі в Гантері та Союзівку, де опісля здвигнено перший на американському континенті пам'ятник Патріярха Йосифа.

У Ватервліті вшанували Блаженнішого постановкою опери „Запорожець за Дунаєм". Дуже щиро вітали його в Дітройті, Воррені та в Ню Йорку. Опісля слідувала подорож до Лос Анджелесу, а далі до Боґоти на Евхаристійний Конґрес.

Після закінчення того конґресу Патріярх Йосиф виїхав до Каракасу у Венесуелі і до Параґваю, де посвятив новозбудовану церкву в Кармен.

Відвідинами вірних в Арґентині й Бразилії закінчив наш Патріярх свою довгу місійну подорож, яка тривала понад три і пів місяця. Всюди вітали його ентузіястично, з великою пошаною маси вірних. Ця перша подорож мала кольосальний вплив на дальший розвиток УКЦеркви на обидвох континентах. При цій нагоді Йосиф мав також зустрічі із державними достойниками різних країн і всюди інформував їх про трагічну ситуацію Українських жорстоко переслідуваних Церков, здобуваючи приятелів для українського народу.

Слід додати, що свої місійні довготривалі подорожі започаткував Патріярх Йосиф у віці 76 років.

Це не було легко. Для порівняння згадаймо, що місійні подорожі Папи Івана Павла II тривали звичайно кілька днів, після яких слідував заслужений відпочинок. Важливо також згадати, що ті подорожі до своїх вірних відбував він за прикладом Патріярха Йосифа. Попередники Папи Івана Павла II ґльобальних подорожей до своїх вірних не відбували.

Світлини з подорожей Патріярха Йосифа є поміщені у „Благовіснику" із 1970 року. Слід відзначити, що дуже пригодилось йому знання 12-ти мов, бо де тільки приїхав, між порозуміватись із державними достойниками мовою даної країни. Все це було віддзеркалене також на сторінках світової преси.

Не забудьмо, отже, вшанувати це важливе 30-річчя започаткування ґльобальних патріярших подорожей, які мали кольосальний вплив на збереження церковної єдности й піднесення національної свідомости українських спільнот, розсіяних по багатьох країнах різних континентів.

Загальні збори Українського Музею в Ню Йорку

3-го травня ц. р. відбулися Загальні збори Українського Музею в Ню Йорку. Збори відкрив голова Управи проф. Іван Лучечко, який привітав усіх присутніх та вшанував пам'ять членів, які відійшли у вічність у звітовому році. Керувала зборами президія в складі інж. Мирослава Шмігеля та секретаря Ірени Чабан.

Голова Управи І. Лучечко докладно звітував про свою та діяльність Управи у звітовому році. В центрі уваги Управи, насамперед, було спорудження нового будинку на 6-ій вулиці. Виконання проєкту нового будинку Українського Музею в Ню Йорку пішло значно вперед.

Будівельний Комітет УМ мав як своє головне завдання співпрацювати з архітектом у проєктуванні та уточнювати особливості нового будинку, згідно з потребами музею. Комітет відбув ряд засідань з архітектом, де обговорено та устійнено усі вимоги, деталі та вирішувано всі питання щодо вибору різних можливих альтернатив.

31-го серпня 1997 року фірма архітекта Юрія Савицького закінчила пляни нового будинку. Відразу було опрацьовано умовини конкурсу на будівничих для виготовлення пропозицій будови і устійнення ціни. До цього конкурсу було запрошено чотирьох кваліфікованих будівничих, у тому числі одну українську фірму, яка, однак, відмовилася від участи в конкурсі. Рівночасно пляни було надіслано до Управи міста Ню Йорк для затвердження та одержання дозволу на будову. Пропозиції будови відкрито 2-го жовтня. Будівельний комітет уважно розглянув їх та з трьох пропозицій, які надійшли, вибрав фірму DiGiacomo & Sons, яка своєю найнижчою ціною, порівняно з іншими пропозиціями та своєю репутацією найкраще відповідає вимогам і можливостям музею. Кошт будови — 5,330,000 дол. Контракт з будівничим є приготований, перевірений адвокатом і буде підписаний в найближчому часі, коли музей матиме фінансове забезпечення проєкту. Музей одержав схвалення плянів будови від Управи міста. Цей процес тривав повних 8 місяців! Час тривання будови передбачається на один рік і вона почнеться з хвилею підписання контракту з будівничим.

По заплаченні дотеперішніх видатків (усунення азбесту, повалення внутрішніх структур та рахунків архітекта й консультантів) УМ ще бракує половини ціни контракту будови — приблизно 3,000,000 дол. Якщо ці фонди не будуть зібрані в короткому часі, то доведеться брати позичку, яку треба буде сплачувати в майбутньому з відсотками, що стане додатковим обтяженням фонду будови.

Імпрезовий комітет та комітет збирання фондів влаштували ряд імпрез з метою зібрати пожертви на фонд будови. Найбільш успішною імпрезою було посвячення наріжного каменя нового будинку 2-го листопада 1997 року, що його здійснили Владика Василь Лостен, епарх Стемфордський, о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, генеральний вікарій, парох української католицької церкви св. Юра, о. протоєрей Роман Тарнавський, настоятель української православної катедри св. Володимира. Опісля відбувся полуденок в Народному Домі, на який зібралися численні гості. З цієї оказії надійшло понад 400,000 дол. на фонд будови.

Директор Українського Музею Марійка Шуст звітувала про діяльність адміністрації музею, яка проходила під знаком підготови проєкту нового будинку. Треба було інформувати архітекта про потреби і специфіку нового музейного будинку. Ця праця завершилася імпрезою посвячення наріжного каменя. Другою важною подією звітового року була виставка „Збереження спадщини: село Угринів на Сокальщині", котру можна було влаштувати на базі особистої збірки Ірени Кашубинської. Щоб зберегти зразки втраченого народного мистецтва і традицію свого села, яке стало жертвою „Акції Вісла", вона зібрала цінні, репрезентативні експонати народної ноші та текстилів. Влаштовано також виставки українських килимів з музейної колекції та щорічну виставку писанок, яка все притягає до музею численну публіку. Музей вислав на Україну виставку „Історія української іміґрації в Америці. Збереження культурної спадщини", яка відкрилася в Національному Музеї Літератури в Києві в 1996 році, а в 1997 році відбулася в Палаці Мистецтв у Львові. Дальший маршрут виставки: Луцьк, Рівне і Остріг. Цю мандрівну виставку в Україні влаштовано під наглядом Інформаційної служби Сполучених Штатів — USIA.

М. Шуст також підкреслила, що колекції музею зростають завдяки щедрим пожертвам багатьох осіб, що свідчить про довір'я до УМ. В цьому році особливо такі особи, як вдови і донька наших визначних мистців та колекціонери вибрали саме наш музей для збереження дорогоцінних творів. Серед важливих дарів музей отримав праці Михайла Черешньовського, Якова Гніздовського, карикатури Едварда Козака, лінодруки Володимира Баляса, архівні матеріяли про український театр. Відбулися також доповіді видатних науковців з Америки і України. Музей відвідують особи не лише з Ню Йорку і околиць, але туристи з усього світу, організовані екскурсії автобусами та багато американських шкільних груп. Заходи для одержання дотацій від федеральних і стейтових агенцій теж увінчалися успіхом, бо УМ одержав значні суми на охорону колекцій, на переведення освітніх програм та на адміністративні потреби.

Голова Управи та директор УМ на закінчення своїх звітів подякували Управі й адміністрації за велику пророблену працю і жертвенну допомогу добровольців та неоціненну підтримку української громади.

Скарбник музею Олег Савків подав фінансовий звіт, що охоплював 1997 рік. Він пояснив, що звіт відповідає вимогам стандарту професійної організації American Institute of Certified Public Accountats (AICPA) і вимогам статуту Українського Музею. Звіт включає річний бюджет, ухвалений Управою. Контроля книг була переведена Контрольною комісією, як також незалежним книговодом. Потрібні звіти були післані до федерального та стейтового урядів. Він ствердив, що в 1997 році наша громада дала дуже значну фінансову підтримку на фонд будови в сумі 635,566 дол. В дискусії над звітами О. Савків подав найновіші цифри коштів будови, а саме: кошти будови й устаткування оцінено на 6 млн. дол. Гроші, які маємо в готівці — 2,450,000 дол. Декляровані гроші — 350,000 дол. Разом — 2,800,000 дол.

За Контрольну комісію звітував голова Василь Сосяк, котрий по переведенні контролі діловодства музею рекомендував схвалення абсолюторії уступаючій Управі. Збори одноголосно схвалили абсолюторію з признанням і подякою.

По звітах відбулася дискусія, в якій члени Управи та адміністрації давали більш детальні пояснення до своїх звітів. В загальному, присутні висловлювали погляди, що Управа УМ повинна якнайскоріше приступити до будови нового будинку, бо щойно тоді можуть прийти обіцяні пожертви від нашої громади, яка хоче вже бачити початок будови. Дальше відкладання підвищить кошти будови.

Варка Бачинська звітувала про працю Номінаційної комісії. Комісія мала великі труднощі у своїй праці, бо треба було підшукати нових членів Управи і Екзекутиви на місце 11-ох членів, котрим закінчилася 3-річна каденція. Окрім того, у грудні 1997 року, зрезиґнував член Управи адвокат Олег Декайло. Найбільшою трудністю, однак, було підшукати нового кандидата на голову Управи, бо дотеперішній голова проф. Іван Лучечко, задля особистих причин не міг далі продовжувати свої дотеперішні обов'язки голови Управи. Розглянено інші можливі кандидатури на голову Управи, і Ольга Гнатейко погодилася взяти на себе цей пост.

До нової Екзекутиви УМ номіновано: Ольга Гнатейко — голова, Анна Кравчук — заступниця голови, Татяна Тершаковець — заступниця голови, Варка Бачинська — заступниця голови, Роман Гавриляк — секретар, Віра Скоп — секретар, Олег Савків — скарбник, Орест Глют — член, Ольга Тритяк — член. До нової Управи ввійшли: Анна Алиськевич, Софія Геврик, Лідія Крушельницька, Володимир Курило, Ольга Левицька, Іван Лучечко, Ярослав Моцюк, Арета Павлинська, Марія Пазуняк, Марія Полянська, Зоряна Сьокало, Марія Томоруґ, Катря Червоняк, Христина Шох, Рома Шуган, Ириней Юрчук.

До Контрольної комісії ввійшли: Василь Сосяк — голова, Ігор Гайда, Мирослав Троян, Надія Цвях, Віра К. Шумейко.

Комісія висловила особливу подяку уступаючому голові проф. Іванові Лучечкові за його динамічну діяльність впродовж двох років.

Загальні збори схвалили одноголосно пропозицію Номінаційної комісії та вибрали членів нової Управи і Екзекутиви.

Новообрана голова Управи Ольга Гнатейко в короткому слові подякувала за вибір та висловила надію на успішну співпрацю нових керівних органів Українського Музею.

Предсідник зборів Мирослав Шмігель закрив збори та подякував усім за участь.

Роман Гаврилюк

Сівач педагогічної ниви

Багато весен засівав добірним зерном педагогічну ниву вже немолодий сівач. Ростив, плекав і проросло воно, і дало великий урожай.

Хто ж він, цей невтомний трудівник? Це Василь Іванчук. Це він, будучи вчителем, директором, інспектором шкіл українознавства, впродовж багатьох років і до нині сіяв і сіє розумне, вічне.

Вже понад два покоління шкільної молоді Парми та її околиць в стейті Огайо вивів він на життєву стежину.

Цей чоловік завжди при справах, чи то шкільних, чи то громадських, чи то домашніх.

Небайдужа йому і доля України, сином якої він є. В. Іванчук неодноразово займався перекладами проєктів фінансової та іншої допомоги Україні. Не забуває він про родину, якій щедро надсилає дарунки. А ще на Житомирщині в його рідному селі дітям забракло шкільного приладдя. Про них також подбав цей скромний чоловік, а в заміну дістав подяку від директора школи. І на серці легше, бо ж кому, як не йому зрозумілі шкільні потреби.

Цю по-дитячому усміхнену, надзвичайно доброзичливу і помічливу людину спіткала важка хвороба. Навіть тепер, будучи хворим, він не відмовив у справі, яка була невідкладною для громади.

Медики довели, що будь-яку хворобу лікують позитивні емоції. Зокрема сміх — найкращий лікар різного роду хвороб. І В. Іванчук, завжди охочий до жартів, не забуває про них і в недузі.

Його ласкава дружина Надійка та доні Роксоляна і Лілія створюють йому такий родинний затишок, на який заслуговує вірний чоловік та дбайливий батько.

Дай Боже, щоб Василь Іванчук скорше одужав і засів за свою улюблену поезію, яка приходить до нього в нічний час, як казка, коли все довкола спить. І знову в його бюрі буде горіти світло. А над паперами схилиться сивочола голова старшої людини, яка своїм каліграфічним почерком виливатиме на папері свої вболівання, переживання, радощі і тривоги. Ця людина, попри всі життєві труднощі, не втратила людського єства у вищому розумінні цього слова.

Надія Русенко

Шахтарі...

(Закінчення зі стор. 1)

зав, що починаючи від червня шахтарі отримуватимуть платню у повному обсязі, але не за рахунок державного бюджету, а з грошей від продажу вугілля. Проте продати вугілля гірникам нелегко, оскільки Уряд надає перевагу дешевшому імпортові цієї сировини з Польщі і Росії.

Від початку травня у страйках бере участь біля 100,000 шахтарів з десятків копалень. За даними НПГУ, станом на 11-го червня страйкувало 45 з 250 шахт. Пікети відбуваються не тільки в Києві, але й в Луганському і Дніпропетровському.

Уряд, який заборгував вуглекопам біля 2 блн. гривень, хоче перебудувати вугледобувну промисловість і в рамках цього закрити до 2000 року біля 80 шахт. Видобуток вугілля в Україні за останні вісім років сильно впав. Тоді як в 1990 році шахтарі добували 200 млн. тонн вугілля, минулого року вони спромоглися лише на 75 млн. тонн. Серед причин занепаду — старе обладнання, небезпечні умови праці і неефективне керування.

Росіяни...

(Закінчення зі стор. 1)

рівники мають знати, над чим у виступах Б. Єльцина сміються на Заході. Єльцина ж подібні передачі зобов'яжуть поводити себе відповідно до свого посту, додав парляментарист.

З цього питання відбулося голосування і Державна дума Росії більшістю голосів ухвалила рішення звернутися до керівництва державної телерадіокомпанії з такою вимогою.

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ У середу, 10-го червня, дала пропозицію закінчити заборону експортування волівини з Британії, чим дала до зрозуміння, що прийшла пора закінчити цей вирок, який був введений тому два роки через хворобу коровячого божевілля, котра сильно скалічила згадану торгівлю. Цю пропозицію, що відноситься до м'яса з звірят народжених після серпня 1996 року, тепер продискутують лікарі-ветеринарі з країн-членів Європейського союзу та правдоподібно передадуть міністрам сільського господарства до остаточного затвердження.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР ЗСА Дженет Ріно заявила представникам індіянських племен з Каліфорнії у середу, 10-го червня, що вона не встряватиме в їхню суперечку з каліфорнійським губернатором з приводу газардних ігор на їхній території та заохочувала їх шукати справедливости в суді, коли б переговори з губернатором не були успішними. Сім представників від понад 100 визнаних індіянських груп у Каліфорнії зустрічалися з Дж. Ріно у Вашінґтоні та прохали її допомоги у вирішенні цієї справи, котра зосереджується на їхній прибутковій діяльності відео автоматів-машин, у котрі клієнти вкидають монети, сподіваючись на виграшу, що Каліфорнія уважає незаконним. Дж. Ріно пригадала згаданим представникам, що „Федеральний уряд не є співучасником" цього непорозуміння, але підкреслила, що індіяни мають право сподіватися на справедливі переговори з губернатором Пітом Вілсоном. Якщо б він відмовився, а переговори не доходили до жодних висновків, то тоді „ ви маєте шукати справедливості в суді" — сказала головний прокуратор.

Бережіться берегині

Десь лунає пісня „Берегине, берегине...", звучить в ефірі радіопередача „Берегиня", натрапляємо на крамниці під такою назвою, малі підприємства, фольклорні колективи. Вже і в урядових привітаннях жінкам з нагоди свята можна почути крилате „дорогі жінки-берегині...".

З'явилося це звучне слово із десять літ тому, з-під пера письменника, який, звісно, має право на художні образи. Але чи добре вживати його в урядових привітаннях, міжнародних виступах, звертаннях тощо? Взагалі, чи етично звертатися до жінок, називаючи їх русалками, тобто нечистою силою?

Зрозуміло, коли через вакуум знань відбувається новітнє міфотворення, шукають або вигадують нових богів. Але таке популярне тепер „берегиня" не є чимсь малозивченим або невідомим.

Усім дослідникам слов'янських старожитностей добре відомо, що в пантеоні Богів ми ніде не зустрічаємо богині під такою назвою. Дослідники дають літописну згадку Мокоші, інші джерела згадують Живу, Ладу, Лель, Долю, Рожаницю.

„Берегиня" походить від слова „берег", що у міфології означає водорозділ земного й потойбічного, підземного світу. У фольклорно-етнографічних записах на Подніпров'ї, Волині можна почути вираз: „Не ходи біля ставу, берегиня на той світ затягне..." Слово „берег" давнього походження, його успадкованість з індоєвропейської прамови визнає більшість дослідників. Похідні слова від нього — оберігати, берегтися, убезпечити себе від водяної нечистої сили. Звідси й „оберіг" — захист від водяника, відьми і всілякої злої нечисти.

Літописні джерела згадують про жертвоприношення „упирям і берегиням". Енциклопедія українознавства тлумачить упирів і берегинь як образи нижчої міфології, тобто сили демонологічні, яким у давнину східні слов'яни „клали требу упирям і берегиням" (т. 1 стор. 245). Митрополит Іларіон (професор Іван Огієнко) у своїй праці „Дохристиянські вірування українського народу" (Вінніпеґ, 1981, стор. 130) зазначає, що ще грецький письменник VI століття Прокопій писав про слов'ян, які приносили жертви німфам та іншим водяним демонам. І. Огієнко пояснює, що водяні німфи — русалки — у давнину звалися берегинями.

За народними уявленнями, дівчата-утоплениці, нехрещені діти ставали русалками-берегинями. Це нечиста сила, яка вночі виходить на берег і водить танці та ігри. Русалки залоскочуть до смерти кожного, хто потрапить у їхні руки, зваблений їхньою красою. В літературі частіше вживана щодо водяних істот назва „русалки", але в різних регіонах України побутували локальні назви водяників: берегині, мавки, нявки, лоскотарки, лоскотухи. Словник української мови (т. І. К., 1970, стор. 158) також дає пояснення слова „берегиня" як синонім русалки.

У численних фольклорно-етнографічних джерелах русалки-берегині на зиму входять у землю, бо там немає холоду. Весною, звичайно з четверга Страсного тижня аж до Трійці, русалки-берегині живуть у річках, взагалі у воді, а на Зелені Свята (Трійцю) вони виходять на суходіл і гуляють полями, лісами, узбережжями річок, гойдаються на деревах, ховаються в житі. Цього русального тижня люди остерігалися ходити до лісу, ставу, річки, не пускали туди дітей. А якщо у господарських потребах опинялися біля води чи в полі, чіпляли на шию полин, підперізувалися полиновим перевеслом, щоб не напала русалка-берегиня.

Отож носіть полин від берегинь і будьте здорові. Але не називайте усіх жінок русалками-берегинями. Що буде, якщо вони у це повірять? Тоді полин опиниться у Червоній книзі.

Валентина Борисенко,
Україна

В Блумінґдейлі вшанували С. Петлюру

Вшановуючи пам'ять Головного Отамана та голови Дирекції УНР Симона Петлюри, Культурний Осередок української православної парафії св. Андрія в Блумінґдейлі, Ілл., влаштував віче.

В неділю, 24-го травня ц. р., після Святої Літургії відбулася Панахида. Співав церковний хор під диригентурою д-ра Василя Трухлого. З церкви парафіяни і гості перейшли до залі, яка була особливо гарно декорована. Коло сцени, на підставці великий портрет Симона Петлюри, обвитий чорним шовком і великий вінок з букетом малих соняшників та колосків. На сцені — столик, накритий вишиваним рушником, і на ньому букет червоних маків, а над ними ікона Божої Матері, прикрашена вишиваним рушником. Після обіду, який розпочався молитвою і „Христос Воскрес", Микола Кочерга привітав присутніх від комітету, який був створений для вшанування пам'яти С. Петлюри, і представив майстра церемоній Юрія Цепинського. Той привітав усіх, настоятеля з дружиною, консула України Юрія Лазарева, а тоді запросив до сцени членів Першої Дивізії Української Національної Армії та УПА. Коли наші військовики разом з майором американського війська Романом Ґоляшом, вишикувались, залунав „трубний сиґнал" (taps). Іван Яресько надав відповідний настрій, публіка стояла мовчки і з повагою слухала містичні звуки його труби. Після того кожний з військовиків встромив малий букет соняшників з колосками у вінок коло портрета. Слідувало читання імен учасників визвольної боротьби з їхніми чинами, які вони мали під час боїв. По черзі діти та внуки читаних військовиків підходили до портрета Петлюри і встромляли маленькі букети соняшників з колосками у вінок.

Вступне слово мав д-р В. Трухлий. Він сказав, що кожна доба історії висувала центральну постать, яка „ставала уособленням стремлінь і аспірацій цілого народу". Тому історія княжої доби України так тісно пов'язана з постаттями князя Володимира Великого чи Ярослава Мудрого. Козацька доба тісно пов'язана з Сагайдачним чи Богданом Хмельницьким, а з часів Гетьманщини лишилося переважаюче ім'я Мазепи. Відбудова нашого державного життя в роках 1917–1921 нерозривно пов'язана з постаттю Симона Петлюри...

Основна думка, що проймала ввесь національно-громадський світогляд Симона Петлюри — це ідея української державної незалежности. Основи української незалежної держави Симон Петлюра бачив як у тій свідомості нації, що стала спадщиною традицій минулого, так і в реальних потребах сучасного життя українського народу. Ще одним доказом того, що Петлюра був дійсним провідником і державним мужем, є факт, що він виступив з Соціял-Демократичної Робітничої Партії, ставлячи обов'язок перед державою понад партійні інтереси.

Наступною точкою програми був виступ чоловічого ансамблю під керівництвом д-ра В. Трухлого, який проспівав „Отче Наш" Г. Китастого, „Ой, Морозе, Морозенку" С. Людкевича і „Вилітали орли" К. Стеценка. Публіка винагородила хористів рясними оплесками.

Відтак д-р Тамара Тимцюрак прочитала листа свого батька Василя Чабанівського, члена Генерального штабу: „Моя поїздка з Головним Отаманом на Фронт". Це був цікавий документ історичної вартости.

„Після шестимісячного зимового походу Українська Армія під командою ген. М. Омеляновича-Павленка понесла багато воєнного труду, перебуваючи в запіллі ворога з повсякчасними боями, потребувала відпочинку, реорганізації і поповнення людьми, кіньми і матеріяльними засобами.

Головний Отаман Петлюра хотів сам побачити, як виглядає Українська Армія після зимового походу і які має потреби та як її переорганізувати. Він заїхав в Вінницю до Генерального штабу і побажав, щоб з ним поїхав один із старшин, щоб усе занотував і зробив звіт, як підставу для опрацювання реорганізації поповненням всім необхідним для армії. Від Генерального штабу був приділений до Головного Отамана я, і мав приємність перший раз бути в товаристві Головного Отамана і довший час провадити з ним розмову... Головний Отаман виїхав автом з Вінниці зі мною і своїм адьютантом сотником Доценком. З Вінниці до Могилева була досить далека дорога, такщо ми мали багато часу на розмову.

Головний Отаман журився ситуацією, яка витворилася для України. Журився, що треба було згодитися на Варшавський договір, некорисний для України, що йому галичани можуть закидати навіть зраду, але після того всього, що сталося восени 1919 року, треба було шукати виходу, щоб далі продовжувати боротьбу з головним ворогом — Москвою. В даному випадку поляки є нашими спільниками і ту ситуацію треба було використати... Для того, щоб провадити боротьбу, треба мати сильну армію, і це власне тепер його найбільші турботи — зорганізувати ту армію і доставити їй все необхідне та поповнити людьми і здобути зброю і бойові припаси. Без союзників все це здобути було неможливо, тому була підписана між українським та польським урядами військова конвенція".

Слідував виступ бандуристів з СУМ, Палатайн, інструктор Леся Клімченко. Інж. Іван Деркач прочитав про події після смертного вироку, виданого большевиками на Симона Петлюру і виконаного 25-го травня 1926 року жидом Самуїлом Шварцбартом. Сьогодні, коли через понад пів століття відкриваються архіви ЧК, ҐПУ, НКВД і десятки темних і загадкових історій дістають правдиве висвітлення, настав час поставити знак питання щодо загальноприйнятої версії вбивства Симона Петлюри.

Реальним фактом історії є, що тільки за роки Української Народної Республіки жидівському народові була надана національна автономія. Як стверджують самі жидівські історики.., „це був перший в історії людства випадок встановлення жидівського міністерства"... Ще 15-го листопада 1917 року С. Петлюра, тоді Генеральний Секретар по Військових Справах УНР, підписав першу відозву до Українського Війська не допускати погромів. В 1919 році, 26-го серпня, в наказі Головної Команди Військ УНР Петлюра вимагав віддавати під суд погромників, як зрадників Вітчизни. Він писав: „Лицарське Військо, що несе всім націям України братерство, рівність і волю не повинно спокійно слухати провокаторів і так само не може спричинитися до тяжкої недолі євреїв".

Сьогодні, коли Папа Іван Павло II і Константинопольський Патріярх Варфоломей закликають християн до покаяння за їх пасивність в роки Голокосту, то ми українці — православні і католики — вимагаємо вибачення за багатомільйонові злочини каґановичів і шварцбартів, які знищили найкращих синів України: Петлюру, Коновальця, Бандеру і мільйони інших невинних людей.

Відтак був виступ бандуристки Лесі Клімченко, яка своїм прекрасним меццо-сопрано з майстерним акомпаньяментом бандури виконала дві настроєві пісні.

До заключного слова „В чому секрет успіхів Симона Петлюри" Ю. Цепинський запросив д-ра Василя Трухлого. Перш за все це особисті прикмети Симона Петлюри. Всі, хто мав щастя знати його чи співпрацювати з ним, характеризували його як людину скромну, лагідної вдачі, добре освічену, глибоко релігійну. Він був блискучим оратором, здібним журналістом, мав чітко і ясно скристалізоване своє політичне кредо і був здібний впливати і формувати наставлення свого оточення. Все це помогло йому витворити в народних масах України переконання, що він є справді провідником народу — державним мужем. Д-р Трухлий наголосив, що в наступному році припадає 120 років від дня народження С. Петлюри. Він закликав усіх приєднатися до спільної праці, вибрати громадський комітет і вже тепер розпочати пляни, щоби гідно віддати відповідну шану і честь Голові Директорії Української Держави і Головному Отаманові Військ України Симонові Петлюрі.

До останньої точки програми майстер церемоній Ю. Цепинський запросив Андрія Карасейчука, який продеклямував А. Лисянського „Пам'яті С. Петлюри". Під час деклямації чоловічий ансамбль мурмурандо співав „Реве та стогне Дніпр широкий", а по закінченні рецитації дириґент повернувся до публіки і весь народ приєднався до співу. Імпрезу закінчено національним гимном за участю всієї громади.

Настоятель о. Микола Боднарчук подякував усім, що прибули на цю урочистість, а окремо тим, хто приклав свої зусилля до цієї імпрези.

В. Здорик

Відзначено роковини трагічної смерти полк. Є. Коновальця

Пам'ять про тих, які життя своє віддали задля друзів своїх, повинна бути вічною. Згідно з тим Христовим заповітом, відзначено пам'ять того, хто віддав життя своє за свободу нації своєї, а саме полк. Євгена Коновальця, творця УВО і ОУН.

Організаторами жалобної академії були організації ОДВУ, УЗХ і Фундація ім. О. Ольжича. Проведено це жалобне відзначення 24-го травня ц. р. на оселі ім. О. Ольжича Лігайтон, Па., саме в 60-ту річницю смерти великого провідника, коли то московська петарда розірвала тіло його на вулиці Роттердаму 23-го травня 1938 року. Заупокійну Св. Літургію відправив у каплиці св. Андрея о. Василь Павло Репило з Тернопільщини, відспівано Панахиду за душу „убієнного" провідника і невгнутого воїна. О. Василій Павло виголосив глибоку змістом патріотичну проповідь. Сумно похилялись у пошані до поляглого прапори ОДВУ і УЗХ. Проспівано Вічную Пам'ять. Жалобна академія почалася о другій годині по полудні. У слові відкриття Н. Пазуняк наголосила монолітний характер великого полковника та велич його життя і смерти.

Д-р Зенон Городиський, уповноважений Проводу Українських Націоналістів на Америку, історик і знавець доби полк. Коновальця, привітав організації і учасників академії від імені голови ПУН Миколи Плав'юка та від усього Проводу Українських Націоналістів. Він виголосив доповідь, у якій виринала і вирізьблювалася постать незабутнього провідника українського націоналістичного руху. Внук священика, визначного діяча народовецького руху, син учителя. Дістав добру освіту, вивчаючи у Львівському Університеті на історико-філологічному факультеті процеси історії України як слухач курсів історика Михайла Грушевського. Дозрівав духом і кристалізувався характером. У рядах Січових Стрільців воював на різних фронтах, перебув полон, згодом у ранзі полковника очолював Корпус Січових Стрільців, що разом з військами, очоленими Симоном Петлюрою, здобували перемоги для Української Держави. Коли ж довелося перейти Збруч і опинитися в окупованій Польщею Галичині, розробляв нові пляни боротьби з ворогом, створивши на соборницькій основі із старшин армії УНР і УГА — Українську Військову Організацію (УВО), а згодом Організацію Українських Націоналістів (ОУН). Пост провідника ОУН завжди був виставлений на небезпеку. Тож довелося йому перебувати часто на терені европейських столиць і звідти керувати процесами боротьби на батьківщині. Мав полк. Є. Коновалець також зв'язок і з підпільним рухом на Великій Україні за влади УРСР. Саме через ці зв'язки вдалося Москві доконати скритовбивчого акту 1938 року руками відомого вже тепер аґента Судоплатова. Заля слухала з увагою слів знавця, бо в них розкривалась незабутня постать полковника.

Скрипкове сольо, виконане майстерно й емоційно інтерпретоване, було наче завершенням у музичному звучанні слів історика. Виконавцем-скрипалем був відомий маестро й педагог Петро Прус, довголітній викладач американських колеґій із добрим наробком абітурієнтів його школи. Маестро Прус виконав три твори: в'язанку стрілецьких мелодій у поклоні Командирові від Корпусу Січових Стрільців Є. Коновальцеві, „Елеґію" Миколи Лисенка, присвячену Тарасові Шевченкові і один релігійний твір „Христос Воскрес". Слідувала словесна евлогія у формі емоційно насиченої деклямації поезії Остапа Грицая у виконанні мисткині слова Володимири Кавки. І віджила трагічна сцена смерти з-перед 60-ти років на вулиці Роттердаму, — графічне відображення і жах ворожого скритовбивчого акту, що пронісся відгомон по всьому світу в серцях розпрощених по континентах українців.

Заключним мистецьким виступом був спів актора, відомого співака з України, баритона Ярослава Гнатюка в музичному супроводі піяністки Світлани Гнатюк. З глибоким зворушенням сприйняли учасники академії високомайстерне виконання відповідно дібраного до настрою хвилини репертуару мистця вокальної штуки, якого дарувала нам українська земля і творчий дух України. Він виконав чотири твори: „Чуєш, брате мій" на слова Богдана Лепкого, пісню „Як давно" — лірика і музика композитора Янівського — та журливу пісню „Журавочка", а накінець сумну і тужливу давню чумацьку пісню про волів круторогих і телігу чумацьку й молодого недужого чумака на ній серед безкраїх степів України. Це промовляла до нас предковічна культура нашого страдженного народу.

Програма проходила на тлі мистецько прикрашеної сцени, з якої споглядав незабутній полковник Євген Коновалець в урамленні вишивок і квітів біля його стіп. Декорацію виконала із знанням і любов'ю Володимира Кавка, використавши ще давні елементи декорації, приладжені її чоловіком сл. п. Миколою Кавкою. Над портретом вождя ОУН золотів революційний Тризуб.

На закінчення академії виступив голова ОДВУ Володимир Процик і підсумував суть висловленого в програмі та нав'язав події минулого до сучасного стану нашої громади в Америці. Він подякував виконавцям програми. Завершено академію співом національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Н. П.

На шляху...

(Закінчення зі стор. 2)

192 "за" і 25 "проти". В обидвох голосуваннях більше ніж дві третини голосів було за злукою, і тим самим делеґати затвердили обидві злуки.

Хоч остаточне затвердження обидвох злук мають зробити забезпеченеві уряди стейтів Ню Джерзі, Пенсильванії та Канади, УНСоюз виконав свої зобов'язання, вимагані законами для переведення злуки.

УНСоюз має надію, що Конвенція Українського Братського Союзу піде слідами Конвенції Українського Народного Союзу та, взявши до уваги всі "за" і "проти", затвердить злуку та водночас вибере до спільного уряду свого представника до Екзекутивного Комітету, Контрольної Комісії та трьох радних. Всі вони стануть членами Головного Уряду і заступатимуть інтереси об'єднаного членства протягом чергових чотирьох років.

Об'єднання братських союзів матиме дуже корисний вплив на українську громаду і напевно дасть поштовх до посиленої праці для придбання нових членів, що є дуже важне для росту кожної організації.

Надіємося, що делеґати усвідомлять також, що у теперішніх часах для користей свого буття єднаються великі підприємства в цілому світі. Тому і нам час об'єднатися для добра нашого членства та для втримання тих усіх братських активностей, якими наші організації так щедро наділяли впродовж довгих років своїх членів та цілу українську громаду.

Европейський...

(Закінчення зі стор. 2)

Угода про партнерство і співробітництво між Україною та ЕС, підписана 16-го червня 1994 року, стала першим кроком до зближення України з об'єднаною Европою. Крім економічної співпраці, угода передбачає розвиток політичного діялогу між Україною та Европою, підтримку безпеки, стабільності та демократії. Пляни на майбутнє — перегляд угоди, вступ України до Світової торговельної організації (СТО); а також вивчення можливости створення зони вільної торгівлі.

Співпраця з ЕС потребує приведення українського законодавства до відповідности із законами Евросоюзу. Зважаючи на „швидкість" проходження законопроєктів у ВР та бурхливість суперечок, можна допустити, що на здійснення цього завдання потрібні будуть роки. Та й вступ у СТО — далеко не формальний процес.

Нині Україна ще не спроможна скласти конкуренцію якісним европейським товарам масового споживання, тому поширене твердження українських економістів про те, що Европа не хоче отримати в особі України серйозного суперника, може стосуватися лише частини продукції, що виробляється в нашій країні. Багато з того, що Україна може успішно експортувати — природне паливо (крім кам'яного вугілля), продукція хемічної промисловості, кольорові метали — включено в перелік товарів, які користуються пільговими тарифами при ввезені в країни ЕС. Хоча теоретично близько половини українського експорту може користуватися цими пільгами, часто цього не відбувається через недостатню впорядкованість експортних операцій.

У липні 1996 року Україна отримала статус країни з перехідною економікою. Він надає нашій країні змогу отримати фінансову допомогу і кредити від европейський структур, а також дає надію на приплив інвестицій, яких можна очікувати, як тільки Европа переконається, що лібералізація економіки, проголошена Президентом і урядами, що змінюють один одного, перейшла від теорії до практики. До речі, запровадження монополії корейської компанії Daewoo на автомобільному ринку України псує відносини офіційного Києва з Евросоюзом, однак водночас створюється образ Української держави зі стабільною економікою, в яку іноземці не бояться вкладати свої капітали.

Можливість вступу України в ЕС навряд чи можна розглядати як перспективу на найближчі роки, однак це не привід відкладати економічне оздоровлення держави „на потім". Незважаючи на численні економічні проблеми, нинішній момент посиленої масової інтеграції дуже сприяє Україні — на хвилі невизначености майбутнього структур евробезпеки і стабільности в контексті поширення НАТО Европа життєво зацікавлена у підвищенні — чи хоча збереженні — політичної та економічної стабільности на континенті.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього після довгої і важкої недуги відійшла у вічність 20-го листопада 1997 р. наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ТЕКЛЯ ДРАПАК

Ми невимовно вдячні нашій родині, приятелям та знайомим за так численну участь в похоронних відправах, за пожертви на Служби Божі, та замість квітів на сиротинець в Тернополі.

Ласкаво дякуємо о. митр. І. Телявському, парохові церкви Входу в Храм Пречистої Богородиці, Норт Порт Фла. та о. митр. Нестору Столярчукові (вже покійному) за відправлення Панахиди в похоронному заведенні.

Сердечно дякуємо о. митр. Іванові Телявському за уділення Тайни Єлеопомазання в шпиталі та за прощальні слова в похоронному заведенні, рівно щира подяка д-рові Володимирові Королеві за прощальні слова, щира подяка хористам за відспівання Панахиди, в похоронному заведенні.

Невимовно вдячні о. крилошанинові Любомирові Мудрому, парохові церкви Прис. Тройці в Статен Айленді, Н.Й. за відправу св. Літургії, Панахиди на цвинтарі св. Петра в Статен Айленді, де покійна мама похована біля свого чоловіка Константина.

Сердечно дякуємо Михайлові Стащишинові, моєму братанкові, диригентові і дякові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., за відспівання св. Літургії та похоронних обрядів, який своїм милозвучним голосом віддав останню прислугу нашій покійній мамі. Щиро дякуємо Михасю.

Дякуємо за пожертви.

На СЛУЖБИ БОЖІ:
Роман Сокольський, Люба Головінська, Марія Козачек, Марія Григорій Королишин, Галя і Роман Поритко, Лідія і Всеволод Саленко, Тетяна Осадца, Ірка і Дорко Андрус, Богдан Калавур, Ядвіґа Бушовска, Софія Барусевич — 10 дол. на іконостас ГКЦеркви Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Фла.

На СИРОТИНЕЦЬ В ТЕРНОПОЛІ зложили:

по	200 дол.	Осип і Маруся Серна, Роман і Галя Поритко;
по	100	Галя і Володимир Змій, Богдан і Оля Козак;
	50	Катруся Мисько;
по	30	Оля і Юрко Пастернак, Барбара і Володимир Борискевич;
по	25	д-р Богдан і Орися Ткачук, д-р Володимир і Галя Король, Василь і Ніна Мацьків, Дмитро і Оксана Січ, Марійка Тисарович, Михайло і Лідія Бенедюк, Валентин і Рая Кохно;
по	20	Марія і Микола Ціко, Микола і Марія Андрушко, Валя Мушинська, Ярослав і Ярослава Букачевські, Марія Стефанишин;
	10	Ірмгард Гопфе.

Нехай милостивий Господь винагородить вас всіх щедрими ласками за ваші добрі серця.

Дочка — МАРУСЯ СЕРНА з мужем ОСИПОМ

ТРИБУНАЛ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ для справ руандського геноциду повідомив, що ще шість важливих особистостей причетних до вбивств у Руанді в 1994 році були заарештовані в Беніні, Березі Слоневої Кости, Малі та Конго. Кінґслі Моггалю, правний дорадник згаданого трибуналу, що має свою головну кватиру у північній Танзанії, зазначив, що всі шість були затримані урядами, котрі співпрацюють з офіційними чинниками трибуналу. Серед затриманих є Метю Нґірумпасте, президент, і Едуард Карамера, віцепрезидент і міністер внутрішніх справ, у тому часі про котрий мова, Національного революційного руху, правлячої партії у Руанді в 1994 році, коли там було вбито 800,000 осіб з племени тутсі та велику кількість з племени гуту.

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ

„СВОБОДА" з днем 1-го липня 1998 р. друкуватиметься тижнево.

Оголошення у тижневику приймаємо виключно **до середи до години 12-ої полудня** до поміщення в газеті наступного тижня з датою п'ятниці

Посмертні прийматимемо **до години 9-ої рано в середу (в день друкування газети)**

Всі оголошення і прохання про інформації просимо пересилати зі зазначенням відділ оголошень

P.O. Box 280,
2200 Route 10,
Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 • Fax: (973) 644-9510

Надія Збожна,
Львів

ПРАПОР

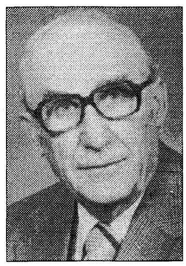
Я сонця промінець візьму,
І клаптик неба обніму.
Я золотом колосся домалюю,
Тобі я, внучку, прапор подарую.

Ти прапор той міцніш тримай,
Бо він найкращий в світі, так і знай!
Бо прапор Незалежної Держави,
То прадідів твоїх у ньому слава.

Твоя земля, що хліб тобі дає, онуку,
І рідна мова, і Шевченка слово, знай
І пам'ятай, щоб знову не терпіти муку,
Ти прапор синьо-жовтий ще міцніш тримай!

М. Іванчукові 90 років

У березні цього року видатному українському діяспорному історіографові д-рові Михайлові Іванчукові сповнилося 90 років. Він народився в Ґімлі, Ман., 14-го березня 1908 року. Його батьки Василь і Параскевія, поселенці-піонери, що прибули до Канади 1902 року з міста Копичинці на Тернопільщині. У той час ця частина західньої України була під окупацією Австро-угорської монархії.

М. Іванчук

М. Іванчук учився в сільській школі „Дністер". Середню школу закінчив у Ґімлі та переїхав до Дітройту на працю в фабриці Форда. Працюючи там, продовжував учитися в Дітройтському технологічному інституті та в Дітройтському міському університеті. Ступені бакалавра гуманітарних наук і освіти та згодом маґістра освіти одержав у Манітобському університеті, як також і призначення на вчителювання в середній школі. Під час Другої світової війни М. Іванчук служив у канадському летунстві. В 1946 році був призначений на посаду інспектора шкіл.

У своєму професійному житті М. Іванчук займав різні високі становища в ділянці освіти. Був головою Асоціяції випускників Манітобського університету, головою Канадської асоціяції шкільних управителів і інспекторів. За віддану працю йому було присуджено нагороду — членство в Науковому товаристві канадських викладачів коледжів. Одержав він також похвальне відзначення від Конґресу Українців Канади за його вклад у збагачення культурного життя українців Канади. В 1979 році Вінніпезький університет відзначив його почесним докторатом права.

М. Іванчук прожив багато щасливих років зі своєю дружиною Мюріел талановитою вчителькою початкової школи, яка рік тому відійшла у вічність.

Свої успішні дослідження джерельних матеріялів про українських поселенців в архівах Оттави, Вашінґтону та Гонолюлю, він проводив під час вакаційних поїздок. Від 1930 року М. Іванчук почав брати усні інтерв'ю у піонерів-українців про їхнє життя в Канаді. Згодом ці матеріяли він став використовувати в своїх численних публіцистичних статтях, що появлялися на сторінках „Українського Голосу" в Канаді, на сторінках „Свободи" та англомовного „Українського Тижневика", що виходять в Америці. Тим часом редактор „Українського Голосу", сьогодні покійний Іван Сирник, заохочував М. Іванчука свою першу книгу написати по-українськи.

Так і сталося. У 1975 році появилася його перша праця „Історія українських поселень у реґіоні Ґімлі".

Всі пізніші твори автора написані англійською мовою, але охоплюють повністю український переселенчий матеріял і пройняті глибоким українським піонерським патріотизмом.

Найвизначніші його твори це: "Spruce", "Swamp and Stone: A History of the Pioneer Ukrainian Settlements in the Gimli Area" (1977 p), "Vita: A Ukrainian Community" (серія із трьох книг 1977 p.), "Pioneer Profiles: Ukrainian Settlers in Monitoba" (1981 p.), "Hawaiian Ordeal: Ukrainian Contract Workers 1897-1910" (1986 p.), "Pioneer Settlers: Ukrainians in the Dauphin Area 1896-1926" (1988 p.), "Young Cossack" (1991 p.), "Reflections and Reminiscences: Ukrainians in Canada 1892-1991" (1994 p.), "William Kurelek: The Suffering Genius" (1996 p.).

У цих книгах автор засвідчує свою палку любов до української піонерської історії. Він по-справжньому любить її буйну й неповторну романтику і тому всюди шукає її пахощів і краси. Багато уваги він присвячує долі піонера, яка немов гураґан пролетіла через канадські прерії, лишаючи майбутнім поколінням у спадщину великі матеріяльні й духові здобутки.

90-річчя заслуженого й кришталево чистого публіциста та історика українського походження відзначено на сторінках „Українського Голосу" та англомовного „Українського Тижневика". Ми глибоко переконані, що його щасливе 90-річчя вшанують в Манітобі та в цілій Канаді, як також в місті Копичинцях в Україні, звідкіля вийшли його батьки.

Володимир Жила

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Київське „Динамо" знову стало лідером Вищої ліґи України

Здобувши чергову перемогу, цим разом з клюбом „Кривбас" з міста Кривого Рога, вислідом — 2:0, київське „Динамо" знову стало лідером Вищої професійної футбольної ліґи України. Обидві переможні ґолі для „Динамо" здобув Андрій Шевченко. Минулого тижня київські футболісти у фіналі перемогли своїх сусідів ЦСКА, вислідом 2:1 і тим самим заволоділи Чашею України. Тепер вони намірені і мають найкращу можливість „наповнити" цю Чашу золотими медалями, якщо здобудуть звання чемпіонів Вищої ліґи України.

Донецький „Шахтар", що на протязі футбольного сезону кілька разів очолював показник ігор чемпіонату, і був головним конкурентом „Динамо" на здобуття чемпіонату, в останніх змаганнях ремісував з львівськими „Карпатами" вислідом 1:1. Тепер, виглядає, проходитиме боротьба за срібні й бронзові медалі між „Шахтарем", „Карпатами" і дніпропетровським „Дніпром". До тієї „компанії" може ще долучитися теж полтавська „Ворскла". Усе вирішиться в останніх, залеглих змаганнях, що залишилися в цьогорічному футбольному сезоні. Коли пишемо ці рядки, в показнику табелі ігор у Вищій лізі веде київське „Динамо", що має на одну гру менше і 63 точки. Донецький „Шахтар" з 60-ти точками займає другу сходинку в табелі; третю позицію покищо посідає дніпропетровське „Дніпро" — 50 точок. Львівські „Карпати" займають 4-те місце.

Ряд українських клюбів по закінченні футбольного сезону у Вищій лізі готуватимуться до виступів в турнірах за Чаші Европи. „Київське „Динамо" — володар Чаші України — має право взяти участь в турнірі за Чашу Европи між клюбами, що здобули Чаші в країнах Европи, але, мабуть, братиме знову участь в розгривках у серіях за Чашу чемпіонів. Другим українським клюбом, що може виступати в іграх вище згаданої першої серії, є київський ЦСКА, фіналіст. В двох інших европейських турнірах, а саме за Чашу Футбольної Федерації Европи і за Чашу так зв. „ярмаркових міст" матимуть змогу виступати донецький „Шахтар", дніпропетровське „Дніпро" і, можливо", львівські „Карпати" та полтавська „Ворскла". Усе залежатиме від кінцевого розміщення цих клюбів в показнику табелі ігор.

Крім цих виступів важливі змагання в першому етапі за чемпіонат Европи чекають футбольну репрезентацію України. Вже в перших змаганнях репрезентанти України зустрінуть збірну Росії, в складі якої покищо виступає ряд вихованців українського футболу, які вже за часів незалеж-ности України переїхати в Росію і там стали „москалями", щоб мати право репрезентувати цього колишнього поневолювача України на міжнародній арені. Чи довірять російські тренери цим „перебіжчикам" змагатися з репрезентацією України, покаже ця футбольна зустріч. Між тими „перебіжчиками" є такі визначні футболісти, як Віктор Онопко, Андрій Канчельскіс, Юрій Никифоров, Юран і інші.

Українські спортсменки — віцечемпіонки Европи

1-го червня ц. р. в місті Порто, Португалія, закінчилися змагання в художній гімнастиці за чемпіонат Европи. Згідно із загальними підсумками змагань, дружиновими чемпіонками Европи вийшли репрезентантки Білорусі, які здобули разом 79,298 точок. Звання віцечемпіонок завоювали репрезентантки України із здобутком 79,179 точок. На третьому місці опинилася репрезентація Росії з 79,069 точками.

Якщо йдеться про індивідуальні осяги, то цим разом не пощастило славнозвісним в цьому спорті українкам Катерині Серебрянській і Олені Вітриченко, які в першій десятці найкращих в Европі зайняли відповідно 6–7-ме місця. Перші п'ять здобули репрезентантки Білорусі, Росії і Франції. Останні чотири у верхній десятці зайняли спортсменки Болгарії та Еспанії.

Репрезентант Болгарії в складі „Ворскли"

В цей час, як ряд українських футболістів виїхали до закордонних клюбів, до складів українських дружин прибувають визначні таланти з інших країн світу. Покищо це футболісти з Африки, Грузії, Білорусі і Росії. Недавно провід клюбу „Ворскла" з Полтави набув одного з чолових футболістів Болгарії, Йордана Петкова, який входить до репрезентації Болгарії. З „Ворсклою" він підписав дворічний контракт.

Подав О. Твардовський

Новий осяг Дениса Силантьєва

На початку червня в Монако відбулися чергові міжнародні плавацькі змагання, в яких взяв участь репрезентант України, чемпіон світу на 200-метрівці метеликом Денис Силантьєв. Як і в попередніх виступах за світовий чемпіонат, Денис і цим разом вийшов переможцем, здобувши нагороду чемпіона цих змагань. Не пощастило в Монако в жіночій групі репрезентанці України С. Бондаренко, яка не закваліфікувалася до фінального запливу.

Провід Федерації плавання України на чолі зі своїм діловим президентом Андрієм Власковим, не зважаючи на економічні труднощі держави і через це самої Федерації, роблять усе можливе для того, щоб на черговій Олімпіяді, що відбудеться в м. Сиднеї, Австралія, плаваки України вперше в історії незалежности здобули медалі.

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1998

П'ятниця — 3-го липня	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*
Субота — 4-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — танцювальний ансамбль *„Дунай"*
		Бандурист: ЮЛІЯН КИТАСТИЙ
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестри: *„Темпо"*, *„Бурлаки"*
Субота — 11-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — хор *„Думка"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Кришталь"*
Субота — 18-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — ансамбль *„Українська родина"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Водограй"*
Субота — 25-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — пісні з України
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Зореспад"*
Субота — 1-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — концерт клясичної музики
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Фата Морґана"*
Субота — 8-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — ансамбль *„Казка"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*
Субота — 15-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — сопрано ЛЮБА ЩИБЧИК
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Фата Морґана"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Золота Булава"*

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 1999"

Неділя — 16-го серпня		ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ
Субота — 22-го серпня	8:30 веч.	Відзначення сьомої річниці НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ. КОНЦЕРТ школи українських танців РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Буря"*
Субота — 29-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ — віолістка ГАЛИНА КОЛЕССА
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Відлуння"*